

Nd.

112. Frumvarp til laga

um tekjur bæjar- og sveitarfélaga.

Flm.: Jónas Guðmundsson.

I. KAFLI Um fasteignaskatt.

1. gr.

Í kaupstöðum og kauptúnum, sem eru sérstök hreppsfélög, skal árlega leggja fasteignaskatt á húseignir og önnur mannvirkni, lóðir og lendur, og skal hann vera eins og hér segir:

A. Í kaupstöðum:

1. Af byggingarlóðum, byggðum og óbyggðum, eigi lægri en 0,5% og eigi hærri en 2%.
2. Af húseignum og öðrum mannvirkjum eigi lægri en 0,4% og eigi hærri en 1%.
3. Af túnum, görðum, reitum, erfðafestulöndum og öðrum lóðum og lendum eigi lægri en 0,1% og eigi hærri en 0,5%.

B. Í kauptúnum, sem eru sérstök hreppsfélög:

1. Af byggingarlóðum, byggðum og óbyggðum, eigi lægri en 0,5% og eigi hærri en 1%.
2. Af húseignum og öðrum mannvirkjum eigi lægri en 0,2% og eigi hærri en 0,5%.
3. Af túnum, görðum, reitum, erfðafestulöndum og öðrum lóðum og lendum eigi lægri en 0,1% og eigi hærri en 0,3%.

Í öðrum hreppum er heimilt að leggja á fasteignaskatt eins og hér segir:

1. Af lands- og lóðaverði eigi lægri en 0,1% og eigi hærri en 0,3%.
2. Af húsaverði eigi lægri en 0,1% og eigi hærri en 0,2%.

2. gr.

Skattur sá, sem í 1. gr. getur, skal lagður á eftir fasteignamati, og annast bæjarstjórnir og hreppsnefndir innheimitu hans.

Eigandi greiðir skattinn, nema um leigujarðir, leigulóðir eða önnur samningsbundin jarðarafnnot sé að ræða. Þá greiðist skatturinn af ábúanda eða notanda.

3. gr.

Bæjarstjórnir og hreppsnefndir ákveða með reglugerð upphæð skattsins til 5 ára í senn, innan þeirra takmarka, er í 1. gr. segir, og má skatturinn vera mismunandi á hinum ýmsu tegundum lóða. Þar skal og gjalddagi ákveðinn. Reglugerðir kaupstaðanna skulu staðfestar af atvinnumálaráðherra og birtar í Stjórnartíðindunum, en reglugerðir hreppanna skulu staðfestar af viðkomandi sýslunefnd og færðar inn í sýslufundargerðina.

4. gr.

Undanþegnar skatti samkvæmt 1. gr. eru allar fasteignir bæjar- og sveitarsjóða, nema leigulóðir og jarðir í leiguábúð. Ennfremur eru undanþegnar kirkjur, skóla-

bús, sjúkrahús, elliheimili, þinghús og hús annara ríkja, að svo miklu leyti sem þau eru notuð af sendimönnum þeirra i millirikjaerindum. Hið sama er um lóðir, sem fylgja slíkum húsum.

Ef ágreiningur verður um skattskyldu fasteignar, sker ráðherra úr, en heimilt er aðiljum að skjóta málínu til dómstólanna.

5. gr.

Skatt þann, er í 1. gr. getur, skal telja af heilum hundruðum króna af virðingarverði, en því, sem umfram er, skal sleppa, og nái virðing ekki 100 kr., greiðist enginn skattur.

Skatturinn rennur til bæjarsjóðs eða sveitar, þar sem hin skattskylda fasteign er.

6. gr.

Fasteignaskattinum fylgir lögveð i fasteign þeirri, sem hann er lagður á, og skal ásamt dráttarvöxtum í 2 ár frá gjalddaga ganga fyrir öllum öðrum veðkröfum, er á eigninni hvila. Ef hús brennur eftir að skatturinn er fallinn í gjalddaga, er sami forgangsréttur fyrir honum í brunabótafjárhæð hússins.

7. gr.

Ef bæjarstjórn leggur á skatt, sem er helmingur þess hámarks, sem heimilað er í 1. gr., skal bæjarsjóður á sinn kostnað annast í kaupstaðnum sóthreinsun, sorphreinsun, salernahreinsun, en um vatnsskatt, gjald til holræsa, gangstéttu og hrunatrygginga fer eftir ákvæðum þeim, sem nú gilda eða síðar verða sett.

8. gr.

Skatt samkvæmt 1. gr. má fyrst leggja á árið 1938, enda hafi hann þá verið tekinn upp í fjárhagsáætlunar kaupstaða og hreppa.

Af fasteignaskatti, sem eigi er greiddur að fullu 2 mánuðum eftir gjalddaga, skal greiða sömu dráttarvexti og greiddir eru af útsvörum.

II. KAFLI Um vörugjald.

9. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að leyfa bæjarstjórnunum í kaupstöðum og hreppsnefndum í kauptúnum, sem hafa yfir 500 íbúa, að leggja gjald á vörur, sem fluttar eru sjóleiðis að eða frá kaupstaðnum eða kauptúninu.

Nefnist gjald þetta vörugjald og rennur í bæjar- eða sveitarsjóð, þar sem varan er flutt að eða frá.

10. gr.

Bæjarstjórn eða hreppsnefnd, sem nota vill sér heimild laga þessara til álagningar vörugjalds, skal láta fylgja umsókn sinni til ríkisstjórnarinnar:

1. Staðfesta útskrift úr gerðabók bæjarstjórnar eða hreppsnefndar um álagningu gjaldsins.
2. Ýtarlega skýrslu um efnahagsstæður bæjarins eða kauptúnsins, samda og samþykktu af hreppsnefnd.
3. Skýrslu um upphæð útsvara síðastliðin 3 ár.
4. Skýrslu um mannfjölda í baenum eða kauptúninu um síðustu áramót.
5. Áætlun um, hverju vörugjaldið mundi nema, ef á yrði lagt, byggða á þeim skýrslum um vöruflutninga til og frá kauptúninu, sem fáanlegar eru.

11. gr.

Stjórn Jöfnunarsjóðs bæjar- og sveitarfélaga skal vera atvinnumálaráðherra til aðstoðar og ráðuneytis við umsóknir þær um álagningu vörugjalds, er ráðuneytinu berast.

Ráðherra skal, áður en leyfi er veitt, senda sjóðsstjórninni til umsagnar þær umsóknir, er borizt hafa. Leitar sjóðsstjórnin allra þeirra upplýsinga, er hún telur þurfa og ekki eru áður fyrir hendi frá bæjarstjórn eða hreppsnefnd, og leggur, að athugunum sínum loknum, tillögur sínar fyrir ráðherra, sem, að þeim fengnum, ákveður, hvort leyfi skuli veitt.

12. gr.

Áður en leyfi er veitt til álagningar vörugjalds, skal ráðherra hafa fullvissað sig um, að fasteignaskattar til bæjar- og sveitarfélags þess, er í hlut á, hafi áður verið notaðir svo sem lög frekast heimila, og má hvergi leyfi veita til álagningar vörugjalds nema svo hafi gert verið.

13. gr.

Hvergi má vörugjald til bæjar- og sveitarsjóðs nema hærri upphæð en $\frac{1}{2}$ hluta þeirra tekna, sem bæjarstjórn eða hreppsnefnd áætlar, að þurfi til þess að mæta þeim útgjöldum bæjar- eða sveitarsjóðs, er ekki fast að öðrum kosti á annan veg en með álagningu útsvara.

14. gr.

Nú nemur vörugjald til bæjar- eða sveitarsjóðs í kaupstað eða kauptúni meira en í 13. gr. segir, og skal þá það, sem umfram er, renna í Jöfnunarsjóðs bæjar- og sveitarfélaga. Stjórn sjóðsins innheimtir gjaldið, og er gjalddagi þess 1. mars ár hvert.

Ákvæði þessarar greinar tekur þó eigi til þess vörugjalds, sem innheimt verður á árinu 1937.

15. gr.

Nú hefir bæjarstjórn eða hreppsnefnd fengið leyfi ráðherra til álagningar vörugjalds til bæjar- eða sveitarsjóðs, og fer þá um álagningu þess og innheimtu eins og segir í næstu greinum hér á eftir.

16. gr.

Vörugjald skal taka eftir þyngd eða rúmmáli með umbúðum.

Brot úr gjaldeiningu, sem nemur meira en helmingi, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við ákvörðun vörugjalds, enda afhendi skipstjóri innheimtumanni vörugjaldsins eintak af farmskrá, eftir sömu reglum og tollheimtumanni. Fylgi engin farmskrá vörum, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um tegund og magn vörum, sem skip hans flytur eða hefir flutt. Þyki innheimtumanni vörugjalds ástæða til, getur hann hvenær sem er látið hreppstjóra eða lögreglustjóra, en í Reykjavík tollstjóra, ákveða vörumagnið. Reynist vörumagnið meira en frá var skýrt, greiðir viðtakandi kostnaðinn, en ella bæjar- eða sveitarsjóður.

Ef fleiri en ein vörutegund er í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegundinni, sem gjaldhæst er.

17. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem fyrir er maelt í 18. gr., og greiða gjald eins og þar segir. Lægra vörugjald en 10 aura skal ekki innheimta. Ef vafí leikur á, í hvaða flokki skuli telja vörum, sker bæjarfógeti eða sýslumaður úr, en í Reykjavík tollstjóri.

18. gr.

Vörur skulu flokkast og gjald greiðast eftir þeim reglum, er hér segir, sbr. þó 19. gr.:

1. flokkur. Gjald 15 aurar fyrir hver 100 kg.

Allskonar fiskur og fiskiafurðir, allskonar sild og sildarafurðir, allskonar kjöt

og kjötafurðir, gærur, húðir, ull, mjólk og mjólkurafurðir, garðávextir, smjörliki og is, sbr. þó 19. gr.

2. flokkur. Gjald 10 aurar fyrir hver 100 kg.

Kol, salt, cement, járn, hráolia, steinolia, vélar.

3. flokkur. Gjald 25 aurar fyrir hver 100 kg.

Korn og mjölvörur, oliur til iðnaðar, fóðurbætir, tilbúinn áburður, vatnsrör, miðstöðvarvörur, jarðyrkju- og heyyinnuverkfæri.

4. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg.

Vefnaðarvörur, tilbúinn fatnaður, skófatnaður úr öðru en gúmmi, kaffi, kaffibætir, súkkulaði, te, kakaóduft, kryddvörur, sælgætisvörur, tóhak, vin, ljósmyndavörur, viðtæki, hljóðfæri, klukkur, leikföng, gull og silfurmunir, smávörur (kortevörur).

5. flokkur. Gjald 5 aurar á stykki.

Tómar tunnar.

6. flokkur. Gjald 5 aurar á teningsfet.

Trjáviður.

7. flokkur. Gjald 50 aurar á 100 kg.

Allar aðrar vörur.

19. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru:

- Vörur, sem eftir farmskrá skips eru ákveðnar til annarar hafnar, en eru látnar á land um stundarsakir, til umhleðslu eða í misgripum.
- Nýr og saltaður fiskur, óverkaður, og nýjar fiskiafurðir og sild, þegar þetta er fyrst flutt í land eða flutt að frá öðrum stöðum.
- Innlend mjólk, mjólkurafurðir og slátturfjárafurðir, þegar þetta er flutt milli hafna innanlands.
- Kol, olia og vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, þegar þær eru fluttar í skip úr landi.
- Póstur og farangur ferðamanna.
- Innlend alidýr á fæti, svo sem hestar, kýr, sauðfé og alifuglar.

20. gr.

Móttakandi greiðir vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni.

Ef vörur eru fluttar milli skipa, greiðir sá vörugjald, sem affermir.

Vörgjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vöruna flytur, er komið á höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar í skip.

21. gr.

Bæjarstjórnir og hreppsnefndir annast innheimtu vörugjalds, og hafa þær halðsrétt í vörumnum þar til gjaldið er greitt.

Heimilt er að fela hæjarfógeta, sýslumanní eða hreppstjóra innheimtuna, og skal þá greiða þeim 5% í innheimtulaun, enda gera þeir þá reikningsskil eftir því sem um er samið við hæjarstjórn eða hreppsnefnd.

22. gr.

Nú hefir hreppsnefnd i kaupþúni, er lög þessi taka til, sótt um aðstoð ráðuneytisins vegna fjárhagsvandréða kaupþúnsins, og ráðherra ákveðið að veita því stuðning samkvæmt lögum nr. 63 19. júní 1933, um fjárföring sveitarfélaga, og er þá ráðherra heimilt að hækka gjald það, er í 10. gr. getur, einstaka flokka eða gjaldið í heild, um allt að 100%, en þó ekki lengur en um 1 ár í senn.

23. gr.

Ákvæði þessa kafla öðlast þegar gildi.

III. KAFLI

Um skatt ríkisstofnana og nokkurra annara fyrirtækja.

24. gr.

Engin stofnun ríkisins né aðrar þær stofnanir og fyrirtæki, sem lög þessi taka til, er útsvarsskyld eftir efnum og ástaðum, en þær greiða til bæjar- og sveitarþarfa eftir fyrirmælum laga þessara.

25. gr.

Verzlunarstofnanir ríkisins skulu greiða í bæjar- og sveitarsjóði, þar sem aðal-aðsetur þeirra og útibú eru, 5 af hundraði af nettóágóða aðalbúsins eða útibúsins, og greiðist sá skattur 1. marz ár hvert.

26. gr.

Auk þess skatts, er í 25. gr. getur, greiða verzlunarstofnanir ríkisins 5 af hundraði af samanlöggum nettótekjum stofnananna, og rennur það gjald í sjóð þann, er um ræðir í 31. gr.

27. gr.

Sildarverksmiðjur ríkisins skulu greiða $\frac{1}{4}$ af hundraði af andvirði seldrar framleiðsluvöru verksmiðjanna, og rennur gjald þetta í sjóð þann, er í 31. gr. getur.

28. gr.

Sölusamband íslenzkra fiskframleiðenda skal greiða $\frac{1}{4}$ af hundraði af samanlöggum andvirði þess fiskjár, er það selur, og fer um skatt þennan á sama hátt og segir í 27. gr.

29. gr.

Mjólkursamsalan í Reykjavík skal greiða $\frac{1}{4}$ af hundraði af samanlöggum andvirði seldrar mjólkur og mjólkurafurða, og rennur gjald þetta í sjóð þann, er í 31. gr. getur.

30. gr.

Gjalddagi þeirra skatta, er um ræðir í 26., 27., 28. og 29. gr., er 1. marz ár hvert. Fyrsti gjalddagi er 1. marz 1938.

31. gr.

Fé það, er um getur í 26., 27., 28. og 29. gr. hér að framan, svo og endurgreiðslur á vörugjaldi frá bæjarfélögum og kauptúnum, renna í sjóð, er nefnist „Jöfnunarsjóður bæjar- og sveitarfélaga“.

32. gr.

Atvinnumálaráðherra hefir yfirumsjón með sjóðnum og sér um, að i hann sé greitt á réttum gjalddaga fé það, er sjóðnum ber, og ávisar hann greiðslum úr honum samkvæmt því, er segir í lögum þessum.

33. gr.

Árlega skal úthluta úr jöfnunarsjóði 90 af hundraði af árlegum tekjum sjóðsins til sveitar- og bæjarfélaga landsins, og skal það gert á þann hátt, er hér segir:

$\frac{2}{3}$ hlutum þeirrar upphæðar, sem til úthlutunar kemur, skal skipt milli breppa landsins og kaupstaða eftir ibúatölu.

$\frac{1}{3}$ hluta skal varið til þess að greiða að fullu eða lækka lán hrepps- og bæjarfélaga, sem þeim eru óhagkvæm, eða til að bæta úr tjóni, sem þau hafa orðið fyrir af völdum náttúrunnar eða öðrum óviðráðanlegum orsökum.

34. gr.

Alþingi kýs 3 menn með hlutfallskosningu til 3 ára í senn til þess að hafa með höndum skiptingu og úthlutun á fé jöfnunarsjóðs. Atvinnumálaráðherra skipar einn

þeirra sem formann stjórnarinnar. Í stjórn sjóðsins ræður afl atkvæða úrslitum, en náist ekki meiri hluti, sker ráðherra úr.

Stjórn sjóðsins skal eigi síðar en 1. júní ár hvert hafa lokið skiptingu og úthlutun fjárins og sent atvinnumálaráðherra skýrslur sínar.

35. gr.

Atvinnumálaráðherra gerir þegar eftir móttöku skýrslna þeirra, er í 34. gr. getur, þær ráðstafanir, er með þarf til þess að greiðslur þær, er fram eiga að fara, verði inntar af hendi til réttra aðilja.

Heimilt er ráðherra að fela stjórn sjóðsins þessar framkvæmdir.

36. gr.

Stjórn sjóðsins skal afla sér svo glöggra skýrslna sem kostur er á um fjárhagsástand og afkomu bæjar- og sveitarfélaga landsins, og skulu þau ganga fyrir um styrk úr sjóðnum, sem að dómi sjóðstjórnarinnar þurfa mest hjálpar við.

Sama sveitar- eða bæjarfélagi má þó eigi styrk veita tvö ár í röð, nema um stórfellt tjón af óviðráðanlegum orsökum sé að ræða.

37. gr.

EKKI þurfa bæjarstjórar eða hreppsnetindir að sækja um styrk úr jöfnunarsjóði, en skylt er þeim að senda stjórn hans ár hvert skýrslur um efnahag sinn, og láta henni i té aðrar þær upplýsingar, er hún kann að óska. Stjórn sjóðsins er skylt að haga svo stýrveitingum úr sjóðnum, að sem flest bæjar- og hreppsfélög hafi hans not, en hafa þó hliðsjón af því, að fjárveitingar verði ekki svo litlar, að ekki muni vernlega um.

38. gr.

Það af tekjum jöfnunarsjóðs, sem ekki er árlega úthlutað, svo og alla vexti hans, skal leggja við höfuðstólinn. Jöfnunarsjóður skal ávaxtaður í Landshanka Íslands eða annari tryggri lánsstofnun, er atvinnumálaráðherra ákveður.

39. gr.

Atvinnumálaráðherra ákveður stjórnendum sjóðsins þóknun fyrir störf þeirra, og greiðist sú þóknun úr sjóðnum, ásamt öðrum kostnaði við starfrækslu hans.

Stjórn sjóðsins skal árlega semja reikning sjóðsins, og skal hann endurskoðaður af yfirskoðunarmönnum landsreikninganna og fylgja reikningum ríkissjóðs.

40. gr.

Ákvæði þessa kafla koma til framkvæmda 1938.

IV. KAFLI
Niðurlagsákvæði.

41. gr.

Skatta og gjöld samkvæmt lögum þessum, þar með taldir dráttarvextir, má taka lögtaki.

42. gr.

Frá 1. janúar 1938 falla úr gildi þessi lagaákvæði:

1. Lög nr. 26 22. nóv. 1918, um bæjarstjórn Vestmannaeyja, 20. gr. 3. mgr.
2. Lög nr. 61 28. nóv. 1919, um bæjarstjórn á Seyðisfirði, 16. gr.
3. Lög nr. 16 27. júní 1921, um breyting á lögum 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri.
4. Lög nr. 22 19. júní 1922, um skatt til sveitarsjóðs af lóðum og lendum í Húsa-víkurhreppi.

5. Lög nr. 47 4. júní 1924, um aukatúsvör ríkisstofnana.
  6. Lög nr. 36 4. júní 1924, um bæjargjöld í Reykjavík, að því leyti sem þau eru ekki áður úr gildi feldt.
  7. Lög nr. 23 15. júní 1926, um bæjargjöld í Vestmannaeyjum.
  8. Lög nr. 31 15. júní 1926, um skatt af löðum og húsum í Síglufjarðarkaupstað.
  9. Lög nr. 44 15. júní 1926, um breytingar á lögum nr. 36 4. júní 1924, um bæjargjöld í Reykjavík.
  10. Lög nr. 11 6. júlí 1931, um skatt af búseignum í Neskaupstað.
  11. Lög nr. 30 9. jan. 1935, um heimild handa ríkisstjórninni til einkasölu á bífreiðum, rafvélum, rafahöldum o. fl., 4. gr. 2. — 4. málsgr.
  12. Lög nr. 124 31. des. 1935, um bæjargjöld á Ísafirði.
- Svo og öll önnur lagafyrirmæli, er fara í bága við þessi lög.

Greinargerð.

Fyrir síðasta Alþingi var, af milliþinganeftnd, er ríkisstjórnin hafði skipað, lagt frumvarp um tekjur bæjar- og sveitarfélaga. Það frumvarp var þá lagt fram í efri deild Alþingis. Neðri deild Alþingis gafst ekki kostur á að sjalla um þann kafla frumvarpsins, sem þýðingarmestur var, en það var kaflinn um heimild til álagningar vörugjalds handa kaupstöðum og kauptúnnum. Náði þetta mikla nauðsynjamál því ekki fram að ganga á því þingi.

Með bréti atvinnumálaráðherra dags, 5. ag. síðastl. var sömu nefndinni og það frumv. samdi falið að taka þessar tillögur á ný til athugunar og þá jafnframt að framkvæma endurskoðun á útsvarslögum.

Nefndin vann nokkuð að þessum málum, en gat ekki orðið sammála um niðurstöður sínar, og var því að því ráði horfið, að nefndarmenn flyttu á eigin ábyrgð þær tillögur í málum þessum, sem heir feldu réttastar.

Fyrir því er þetta frumvarp nú flutt, og er það að visu nokkuð breytt frá því, er var á síðasta þingi. Þó er 1. kafli frumv. óbreyttur frá því, sem þá var, og var hann samþykktur þá í báðum deildum (í neðri deild til 3. umr.) og má því ætla, að þingmenn séu ásáttir um að lögfesti hann.

II. kafli frumv., um vörugjald, er nú allmjög breyttur frá því, sem þá var. Nú er svo til ætlazt, að leyfi ráðuneytisins þurfi til þess að leggja á vörugjald, en þess þurfti ekki eftir hinu syrra frumvarpi. Er vörugjaldið hugsað sem tekjustofn fyrir þau bæjar- og hreppsfelög aðeins, sem á engan annan hátt geta aflað sér tekna.

Ráðuneytið sendi frumv. nefndarinnar frá í syrra til umsagnar bæjarstjórnunum og hreppsnefndum landsins, og bárust allmög svör og ýmsar tillögur. En engar tillögur eru þar nýjar eða þess eðlis, að þær leysi að verulegu leyti vandræði bæjar- og sveitarfélaganna í þessum efnum. En flestöll svör bæjarstjórnna og hreppsnefnda í kauptúnum, sem horitz hafa, eiga sammerkt í því, að óska eftir vörugjaldinn sem tekjustofni fyrir þá staði.

Í frumv. þessu er fellt niður tollaálag það, sem ráðgert var að leggja á í hinu syrra frumv., en einn nefndarmanna hefir nú flutt frumv. um það i efri deild. Hins vegar er hér haldið þeim kaflanum, er sjallar um skatt ríkisfyrirtækja, og bætt þar við nokkrum fyrirtækjum, sem samngjarnit er, að greiði útsvar. er skiptist milli allra landsmanna. Þess vegna er og haldið hugmyndinni um jöfnunarsjóðinn og greiðslur úr honum.

Það er skoðun minn, að með framfærslulögum nýju, er nálega hafa létt öllum aðalþunga framfærslunnar af sveitahreppum landsins, og með uppgerð allra verst stæðu sveitarfélaganna nú á síðastl. sumri í kreppulánasjóði hafi hagur þeirra batnað svo mjög, að miklu minni þörf sé aukinna teknar í hreppssjóði sveitanna. En hitt er einnig vitað, að það, sem lézt hefir í fátekrabýrði á sveitum landsins, hefir þyngt á kaupstöðum og kauptúnum, og þegar þar við bætist fiskileysi og ýms önnur óáran til sjávarins, er nauðsyn bæja og kauptúna á auknum tekjum meiri nú en nokkru sinni fyrr. Etti því að mega vænta þess, að Alþingi nú fellið á frumvarp þetta, því um aðrar leiðir en þar er á bent mun varla að ræða.